

Johnny K. Hansens skriftlige beretning til Region 2's Årsmøde 19. november 2020

Så er det igen blevet tid til at afvikle årsmødet i Region 2 og hvor vi tidligere har glædet os til at se en masse klubledere til mødet for at diskutere forslag, spise flæskesteg og hygge sig med hinanden, så er sagen jo helt anderledes i år, hvor selve mødet afvikles i et stramt Corona-format med et begrænset antal deltagere.

Jeg vil i denne skriftlige beretning forsøge at beskrive de vigtigste forhold og afslutningsvis vil jeg kort omtale regionsbestyrelsens opfordring til klubberne om at være helt klar til igen at tage imod medlemmerne, når de mange restriktioner gradvist ophæves.

Det er nok overflødigt at nævne, at 2020 også i fodboldmæssig forstand har stået i skyggen af corona-virussen. Men jeg gør det alligevel, for det er desværre umuligt at komme udenom.

Helt generelt ville jeg da også klart foretrække, at denne beretning ikke skulle handle om corona-krisen, og det gør den naturligvis heller ikke udelukkende. Men idet pandemiens konsekvenser har været og fortsat er meget store for både os som fodboldorganisation og for vores medlemsklubber, er jeg naturligvis nødt til at komme omkring dette væsentlige område.

Den totale nedlukning af Danmark den 11. marts betød, at vi i DBU Jylland, ligesom i fodboldklubberne, måtte aflyse alle aktiviteter med helt kort varsel. Den 23. marts overgik vi derfor også til et administrativt nødberedskab, hvor 90 procent af vores medarbejderstab blev hjemsendt under lønkompensationsordningen. Det medførte samtidig, at alle vores faglige udvalg og arbejdsgrupper blev sat på pause på ubestemt tid. Dog fortsatte vi i regionsbestyrelsen med at holde løbende kontakt via videomøder gennem hele nedlukningsperioden.

Den økonomiske situation

I forhold til DBU Jyllands situation og dispositioner under corona-krisen er det vigtigt at understrege, at vi primært er finansieret af holdgebyrer, kampafgifter m.v. fra vores medlemsklubber. Disse indtægter forsvandt som følge af de manglende turnerings-, stævne- og uddannelsesaktiviteter. For at være ansvarlige i forhold til vores fremtid, til vores medlemsklubber og til vores ansatte, var vi derfor nødsaget til at lukke det meste af organisationen ned og iværksætte en række besparelser, men vi bevarede som nævnt et nødberedskab for at kunne understøtte vores medlemsklubber i denne vanskelige tid, ligesom vi gennemførte en række digitale aktiviteter, bl.a. webinarer, for klubbernes frivillige.

Faktisk har vi gennem hele corona-forløbet netop forsøgt at finde denne balance: Altså på den ene side at handle økonomisk ansvarligt og rettidigt, således at vi også efter corona-krisen har en robust og sund fodboldorganisation, men samtidig på den anden side at være til stede for vores klubber og de frivillige fodboldledere i det omfang, som det overhovedet er muligt og økonomisk forsvarligt.

Da situationen så allersortest ud i begyndelsen af foråret, kunne vi se ind i et underskud i indeværende regnskabsår på mellem 8 og 9 millioner kroner. Men i kraft af hjemsendelsen af vores medarbejdere, en lang række forskellige besparelser i organisationen, gennemførelsen af

2020 cup i juni samt ikke mindst lønkompensationsordningen er det lykkedes at nedbringe resultatet til et minus på omkring 2,7 mio. kroner (der er fortsat er vis usikkerhed forbundet med tallet, da det endelige regnskab først foreligger sidst i november). Et underskud af den størrelsesorden er naturligvis stadig en meget alvorlig situation for os, men alligevel langt fra det skrækscenarie, som på et tidspunkt tegnede sig i horisonten.

Vi er i breddefodbolden meget taknemmelige for de offentlige hjælpepakker, som vi har fået andel i. Og det bør også for en god ordens skyld nævnes, at vi som lokalunion under corona-krisen ikke er blevet tilført ekstra økonomiske støttemidler fra hverken DBU, UEFA eller FIFA. Vi får dog mulighed for at optage et lån i DBU som sikring af vores likviditet, som dog p.t. er under kontrol, og som situationen ser ud nu, er vi på dette område dækket ind frem til efteråret 2021.

Men det skal naturligvis understreges, at vi har afsøgt mange forskellige muligheder for at få kompenseret vores tab og dækket vores manglende indtægter. Nogle er lykkedes, andre ikke. Der er fra idrættens side over for politikerne bl.a. blevet presset på for at etablere særlige hjælpepuljer til både de enkelte foreninger, men også til de specialforbund og unioner, der har mistet indtægter på grund af manglende aktiviteter på f.eks. turnerings-, stævne- og kursusområdet. Heldigvis valgte politikerne at stille særlige hjælpepuljer til rådighed for idrætsforeningerne, hvilket vi naturligvis er særdeles tilfredse med og glade for. Til gengæld valgte politikerne ikke at give os de samme muligheder. Ganske vist har vi været omfattet af lønkompensationsordningen m.v., men det har desværre ikke været tilstrækkeligt til at forhindre det førmentalte underskud.

I forhold til tabet i indeværende regnskabsår har vi i bestyrelsen i DBU Jylland besluttet, at vi skal afvikle det samlede underskud over en periode på to år. Det vil vi gøre ved at gennemføre yderligere besparelser og effektiviseringer i vores organisation, bl.a. på mødevirksomhed og vores administration, men vi får også behov for at bede om ekstraordinærhjælp hos klubberne. Det vil vi gøre i form af et særligt corona-tilskud, som vi vil opkræve over en to-årig periode, og hvor hver enkelt klub bidrager ud fra sit medlemstal. En klub med 250 medlemmer vil f.eks. blive opkrævet lidt over 1000 kr., mens en klub med over 1000 medlemmer vil blive opkrævet knap 4400 kr.

Vi har bevidst valgt ikke at hæve alle vores gebyrer, kontingenter, bødesatser m.v. med nogle procenter hist og her for dermed at dække vores tab ind. Vi foretrækker i stedet at gøre tingene i fuld åbenhed.

Det skal kraftigt understreges, at vi aldrig nogensinde har opkrævet flere penge hos vores medlemsklubber end højst nødvendigt, og det gør vi naturligvis heller ikke denne gang. Vi forsøger som breddeorganisation at være i tråd med vores foreninger. Vi driver normalt en sund og serviceminded organisation, som kan leve op til klubbernes forventninger, men vi er aldrig ekstravagante eller skødesløse. Det tror jeg, at samtlige klubber, som er i kontakt med os, og som møder vores medarbejdere og frivillige i hverdagen, kan skrive under på.

Nogle klubber har allerede kontaktet os for at tilbyde at låne os penge. Andre klubber har meddelt os, at de finder det fuldt forståeligt og naturligt, at de skal bidrage til at sikre vores fremadrettede eksistens. Det er vi naturligvis meget glade og taknemmelige for. Vi tillader os at opfatte det som en anerkendelse af vores normale ansvarlighed og den økonomiske politik, som vi sædvanligvis

praktiserer over for vores klubber, men måske også som en anerkendelse af vores fremgangsmåde over for klubberne i foråret, hvor vi – i modsætning til nogle andre organisationer – ikke opkrævede f.eks. holdgebyrer. Uagtet at det bestemt var indtægter, som vi havde hårdt brug for på dette tidspunkt, men af hensyn til vores klubbers meget usikre situation valgte vi ikke at gøre det. Og det er vores håb, at denne tillid nu kan gengældes.

Corona-krisen i dagligdagen

Efter et langt og tungt forår blev restriktionerne omkring bl.a. udendørsfodbolden som bekendt trinvist lempet, men først i juni fik vi mulighed for at lade turneringsfodbolden rulle igen. På dette tidspunkt var alle forårets ordinære turneringer og stævnetilbud definitivt annulleret, men vi kunne genstarte udefodbolden med træningsturneringen, 2020 Cup, og den fik på meget kort tid deltagelse af imponerende 4000 hold.

Her i efteråret er det i kraft af fodboldens særlige corona-protokoller og en imponerende stor ansvarlighed hos fodboldklubberne lykkedes at gennemføre næsten alle vores ordinære turnerings- og uddannelsesaktiviteter på normal vis. Dog har forsamlingsforbuddet forhindret gennemførelse af vores mest omfattende aktiviteter, bl.a. DBU 3-bold tour-stævner for børn og forskellige sommer cups, ligesom nogle af de større uddannelsesaktiviteter, f.eks. trænerseminarer og studieture, er blevet aflyst.

I slutningen af oktober blev vi imidlertid igen hårdt ramt af corona-restriktionerne, da myndighederne nedsatte forsamlingsforbuddet til 10 personer. Det betød, at vi var tvunget til at afslutte vores seniorturneringer før tid. Heldigvis blev børne- og ungdomsfodbolden dog friholdt for stramningerne i forsamlingsforbuddet, og i skrivende stund er det også fortsat muligt for seniorspillerne at træne i grupper på max. 10 personer. Stramningen påvirker dog også gennemførelsen af vores vinterfodbold-tilbud på seniorsiden, bl.a. futsal og indefodbold, ligesom vi er blevet udfordret yderligere på en række uddannelses-aktiviteter m.v.

Corona-krisen har naturligvis først og fremmest haft store alvorlige konsekvenser for de familier og mennesker, som er blevet ramt af dødsfald, alvorlig sygdom, arbejdsløshed o.s.v. Men situationen er og har været dybt frustrerende for os alle. Hverdagens fællesskab, muligheden for at dyrke motion, ja selve deltagelsen i foreningslivet og fodboldspillet er i en periode blevet udfordret eller helt taget fra os, og den efterfølgende indførelse af de mange forskellige protokoller og den gradvise genåbning og nedlukning af fodbolden har også været en praktisk og mental udfordring for mange klubber.

Begrænsningerne og reglerne har til tider været komplicerede og bøvlede, og ikke altid helt logiske og rationelle, ligesom der selvsagt også har været forskel på, hvor restriktive og forsigtige de enkelte klubber, bestyrelser, trænere, forældre og spillere har valgt at agere i forhold til håndteringen af pandemien, protokollerne og hverdagens udfordringer i det hele taget.

Dertil kommer de situationer, hvor fodboldklubber rent faktisk har fået corona-smitten inden for dørene. Måske hos en enkelt udøver, men også i nogle tilfælde på hele hold eller årgange. Det har stillet store krav til frivillige foreningsledere at skulle håndtere dette.

Men vi er hos DBU Jylland meget imponerede over den ansvarlighed og den tålmodighed, der er blevet udvist fra fodboldklubbernes side. Og den ukuelighed og positive tilgang, der har præget rigtig mange fodboldflok under særdeles vanskelige vilkår.

Derfor er er alle gode grunde til at sende en dybfølt tak til alle de mange tusinde frivillige fodboldtrænere og -ledere, der i vanskelige tider har overholdt myndighedernes restriktioner og forbud, har skullet manøvrere rundt i de mange skiftende regler under den gradvise genåbning og som har fundet energien og engagementet til at genoplive hverdagen i foreningslivet og genstarte breddefodbolden efter et fodboldtomt forår.

Foreningslivets betydning

Corona-perioden har næppe ført meget godt med sig, men den dog gjort nogle ting tydelige. Ikke mindst hvor meget rigtig mange mennesker sætter pris på idræts- og foreningslivet. Og der findes som bekendt også masser af forskning, som viser, hvor stor betydning foreningsidrætten har for både vores fysiske og mentale velvære.

Derfor er det også både klogt og rimeligt, at politikerne i så stort omfang som muligt prioriterer at holde idræts- og foreningslivet åbent – naturligvis under alle gældende corona-protokoller, og vi vil derfor også godt stille spørgsmålstejn ved efterårets beslutning om at lukke udendørs seniorfodbold ned. Det var endnu et hårdt slag for mange foreninger.

Denne beslutning er dog blot med til at forstærke behovet for og nødvendigheden af, at der tages hånd om, at vi ikke taber terræn i foreningslivet på den lange bane. For det har jo selvsagt konsekvenser, hver gang der lukkes ned. Vi kan ikke risikere, at de mange frivillige ledere rundt omkring i klubberne mister lysten. Og de seneste måneder har i sandhed været udfordrende, for der er masser at bekymre sig om: Lige fra medlemsfracald og økonomiske konsekvenser til usikkerhed om længden på nedlukningen.

Derfor er det naturligvis helt afgørende, at der ydes den nødvendige støtte og kompensation fra myndighederne til foreningerne. Det er til dels sket i form af diverse hjælpepakker, og det er vi naturligvis meget taknemmelige for, men der er også behov for, at de frivilliges og foreningernes indsats og værdi bliver anerkendt helt overordnet.

Vi har i fodboldsystemet erfaret, at der fra politisk side er meget stor accept af den ansvarlighed, der er blevet udvist fra idrætsforeningerne under corona-krisen, og derfor er det også vores håb og forventning, at denne indsats bliver mødt med en modsvarende tillid, når der bliver behov for det.

Jeg kan desuden tilføje, at der fra organisatorisk side gennem hele perioden er levet arbejdet hårdt på at fremme fodboldklubbernes sag og få idrætten bedst muligt gennem krisen. En meget stor del af arbejdet er foregået i kulissen, men jeg kan godt garantere, at der er blevet kæmpet – og dette arbejde er langt fra slut.

For der er er ingen tvivl om, at når denne krise engang er drevet over, og normaliteten i bred forstand vender tilbage i vores hverdag, vil der mere end nogensinde være behov for stærke og

attraktive fællesskaber – ikke mindst velfungerende fodboldklubber med engagerede frivillige ledere og trænere. Det vil vi gøre alt for at understøtte.

Turneringer og stævner

Heldigvis er der som bekendt (med undtagelse af perioden fra marts til maj) blevet spillet stævne- og turneringsfodbold på en eller anden måde gennem hele 2020, og netop turneringsvirksomheden er DBU Jyllands absolutte kerneprodukt.

Vi sætter en ære i at kunne levere turnerings- og stævnetilbud af meget høj kvalitet og opfylde vores klubbers forventninger på dette område, uanset om det drejer sig om aktiviteter for børn, unge eller senior.

Det er ikke et mål i sig selv for os at opnå monopol på turneringsområdet i Jylland. Vi prioriterer heller ikke således, at vi kun udbyder de turneringer og stævneformer, hvor der er garanti for mange deltagere og dermed et økonomisk incitament.

Vi sætter en ære i at udbyde turneringstilbud til alle typer af fodboldspillere, for vi er klubbernes organisation. Vores pejlemærke er at kunne opfylde vores medlemsklubbers samlede behov, så alle fodboldspillere kan komme i kamp. Store som små. Øvede som uøvede. Unge som gamle.

Som det er en tradition, sker udviklingen af turneringstilbudene bl.a. gennem en løbende dialog mellem vores forskellige fagudvalg og ikke mindst vores medlemsklubber i dagligdagen.

Der er efter vores opfattelse tale om en form for gensidighed, og det betyder dermed også, at hvis klubberne ikke bakker op om vores turneringer, så er konsekvensen, at vi alt andet lige får dårligere tilbud og produkter på hylderne. Dermed bliver det sværere at niveaudele, ligesom de geografiske afstande mellem holdene forøges. Og på den måde sættes der skub i en uheldig spiral, som i forvejen kan være udfordret af forskellige demografiske forhold – f.eks. områder med lav befolkningstæthed, udviklingen i børnetallet og desværre også det frafald i børnefodbolden, som vi har oplevet i de senere år.

Situationen er også, at der findes en hel del alternative stævner og turneringstilbud, som man kan deltage i som klub. Udbyderne kan være alt fra private arrangører, kommercielle virksomheder, andre idrætsorganisationer, eliteklubber og såmænd også breddeklubber. Turneringerne udbydes i mange former og i forskellige geografiske områder. Og det er bestemt helt fair. Også selvom det ikke altid er i god overensstemmelse med børnefodboldens vedtagne principper, og selvom det ikke altid er på spillernes præmisser.

Min pointe er blot, at vi udbyder de turneringer og stævner, som klubberne har bedt os om, og på den måde, som klubberne ønsker det. Og det kan en frivillig træner eller leder nok en gang imellem glemme - eller måske endda være helt uvidende om. Derfor er vi også afhængige af, at klubbernes ledelser ser helheder for fodboldens udvikling, når det gælder prioriteringen af, hvilke tilbud klubbens hold skal deltage i, og at man gør det synligt internt i klubben.

Dermed ikke sagt, at vores turneringer og stævnetilbud ikke kan blive bedre. For disse skal selvsagt også løbende tilpasses behov og omstændigheder, og det er noget som vi arbejder med hver eneste dag i DBU Jylland. Men vores opfattelse er, at den grundlæggende struktur er sund og

velfungerende. Den er bare og vil fortsat være afhængig af en signifikant bred opbakning fra alle vores klubber.

Børnefodbold

Vi har gennem årene gennemført forskellige reformer af børnefodbolden og udviklet nye principper og rammer for spillet.

Derfor er der i dag en udbredt forståelse af, at der i børnefodbolden f.eks. ikke skal være fokus på præstationskultur, men på udvikling. Børnefodbolden er også blevet tilpasset børnenes fysik med mindre baner, nye spilleformer, der sikrer boldberøringer til alle, tilpassede boldstørrelser, afskaffelse af resultatformidling til og med U12 og mange andre gode tiltag.

Alligevel må vi konstatere, at vi i dansk fodbold har haft en tilbagegang på 12.000 børnemedlemmer i løbet af de seneste seks år. Det er et foruroligende signal, som vi naturligvis skal tage alvorligt. For vi ønsker jo at så mange børn som overhovedet muligt skal have glæde af at spille fodbold.

Ikke mindst på den baggrund er børnefodbolden netop nu et område, som har ekstraordinær høj prioritering i både DBU, alle lokalunioner og i elitefodbolden. Faktisk arbejder kræfter på tværs af hele dansk fodbold på at udvikle og skabe forståelse for en ny fælles og tidssvarende strategi for aldersgrupperne U6-U12, for både piger og drenge. En strategi, der går i børnehøjde, og som skal være med til at sikre, at fodbolden foregår på børnenes præmisser og med den enkelte spiller i centrum.

Det er første gang, at der laves en fælles funderet spillerudviklingsstrategi på tværs af køn, bredde og elite. Derfor har der også i det seneste års tid været arbejdet målrettet og fra mange sider på at finde frem til, hvordan vi skaber verdens bedste børnefodbold-

Arbejdet har både bestået af analyser, fokusgrupper og direkte input fra de mange interessenter i vores medlemsklubber, der til dagligt har berøring med de ting, der fylder i arbejdet med de mange børnespillere.

Vi er overbeviste om, at vores medlemsklubber hver eneste dag gør det bedste, de overhovedet kan for børnefodbolden. Men samfundet omkring os ændrer sig hele tiden og påvirker også fodbolden, og som forbund er det vores opgave at sætte retningen for udviklingen på et vigtigt område som dette. Desuden oplever vi, at mange klubber i stigende grad ønsker nye pejlemærker og rådgivning i deres arbejde med børnefodbolden.

Strategioplægget har været undervejs i over et år og skal efter planen vedtages endeligt i DBU i begyndelsen af 2021.

Når strategien er vedtaget, skal vi i fællesskab have den ud og leve til glæde for dem det hele handler om, nemlig børnene. Og her bliver den helt afgørende faktor klubbernes mange tusinde frivillige ledere og trænere, som jo netop gør den store forskel i dagligdagen.

Regionsbestyrelsen

Arbejdet i regionsbestyrelsen har naturligvis også været præget af pandemien og vi har afviklet de fleste bestyrelses- og arbejdsgruppemøder på Teams. Vi har i den seneste tid haft en del fokus på at kunne forberede klubberne, så alle er klar til at rekruttere de medlemmer, der måtte være faldet ud af fodboldfællesskabet under pandemien, og det vil I helt sikkert høre mere om i det nye år.

På dommersiden kan vi glæde os over, at Henrik N. Kragh har takket ja til at besætte den ledige post som formand i Dommerområdegruppen. Der er pt. ikke akut dommermangel i regionen, men dommernes gennemsnitsalder bliver jo højere og vi bør alle være OBS på at behandle de nuværende aktive dommere ordentligt - eksempelvis ligesom Mønsted IF, der i en periode satte fokus på dommerne og inden hver kamp sagde: "Tak fordi du kom" og overrakte en lille gave.

Jeg vil afslutte min beretning med at sige tak til ALLE frivillige i fodboldfamilien, tak for et stort stykke frivilligt arbejde i foreningerne og tak for den store samfundsopgave I løser ved at skabe sunde idrætsfællesskaber for børn, unge og ældre. Lad os love hinanden, at vi vil være klar til at generobre evt. tabte medlemmer efter krisen og fortsat være den bedste "legeplads" for alle.

Johnny K. Hansen
DBU Jylland Region 2
Formand